

Minden hölgy csak GFB harisnyát visel

mert a legszebb, legjobb és legolcsóbb

Gyári lerakat

Pollák Testvérekénél

Julának dugott pénze van valahol.

A szegény asszony mindezt nem hallja, rákönyököl a rozzant varrógépére és sir.

A szabad ég alá jutott, mert nem volt 2 pengője lakbérre.

A menhely gondnoka már ismerte az esetet.

— Én magam kértem az asszonyt, hogy jöjjön be ide lakni, — mondja. De nem akart jönni, azt mondja, nem válik meg a butorjától. Mi pedig a butornak nem tudunk helyet szorítani. Akadt már valaki, aki adott volna neki egy kis szobát, de — az ágyat kérte a bér ellenében... A varrógépet is kaphatna szállást, de az asszony nem adja...

Rejtő J. Béla csemege- és fűszerüzletét megnyitotta.

Kárász ucca 13. sz. a. (Régi Próféta épület.)

Telefon 28-68.

Szeptemberben végre hozzákezdenek a szegényház kibővítéséhez

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Kemenessy Tibor népjóléti tanácsnok tegnap tovább folytatta ellenőrző szemleutját a szegénygondozói intézetekben. Ezúttal a Pulcz alfabornagy-uccai városi házban elhelyezett szegényházat vizsgálta felül a népjóléti ügyosztály vezetője, aki itt is tulzsufolt. ságot tapasztalt. Jelenleg az a helyzet, hogy szegényházi ápolat belátható időn belül nem

lehet felvenni a városi szeretetházakba, mert a létszámon felül már most is ötvennél többen vannak. A helyzetet tehát sürgősen változtatni kell, mert napról-napra jelentkeznek a népjóléti ügyosztályban hozzátartozó nélkül élő, elaggott szegény emberek és a szeretetházba való felvételüket kérik. Ha valaki meghal a szegényházban, pár óra múltával már tucatjával jelentkeznek és a helyükre kérik felvételüket. A hozzátartozók nélküli idős embereket a város ideiglenesen a menházban helyezi el, de itt is nagy a tulzsufoltág.

Dr. Kemenessy tanácsnok felhívására a mérnöki hivatal már dolgozik a szeretetház kibővítésének költségelőirányzatán. A jövő héten elkészül a költségvetés és azt az augusztusi kisgyűlés fogja tárgyalni. Amennyiben sikerül fedezetet találni, akkor az ősz folyamán végrehajtják a szeretetház kibővítését.

Szenzáció!

magas árat fizetek elavult villanycsilláraiért, ha nálam cserélt be újja.

Rosner József villanyszerelő mester. — A szerelési munkákat a Magyar Mérnök és Építészegylet szerelési szabványán készítem. Rádiók 6-12-18 havi részlete. Tisza Lajos körút 39. Tel. 14-68

A DELMAGYARORSZÁG NOVELLAPÁLYÁZATA

14

A hosszú álom

Jelige: Adria.

Az asszony mosolyogva kukkantott be az orvos rendelőjébe: No pá, szívem, sietek a gyűlésünkre, már úgy is elkéstem. Este nyolc órára biztosan itthon leszek! Bucsuzásul még kedvesen megfenyegette ujjával a férjét: Aztán ne dolgozzon ám sokat, mert megharagszom!

— Jól van kedves, csak vigyázzon magára — felelte szórakozottan a férje, hisz mindig ugyan-ezt mondta, valahányszor felsége a városba indult. Aztán kiszólt az előszobába: Tessék!

De ebben a pillanathban felesilengelt a telefon: Halló! Igen, itt dr. Szabó... Azonnal, kérem...

— De az égre kérem, rögtön jöjjön doktor ur!...

— Mondtam kérem, azonnal indulok... autóval, természetesen...

Letette a kagylót s kiszólt a várakozóknak: Kénytelen vagyok negyedórát félbeszakítani a rendelőt. Súlyos beteghez hívtak...

Autóba ült és elhajtott.

Akkor már az Ősz barangolta a csöndes budai utcákat és az elmúlás sárlmát hegedülte a szűk sikátorokban. Kód borongott a város fölött s a villanylámpák csillagai egymás után gyúltak ki a kora alkonyatban...

Egy kanyargós uccán kaptatott föl éppen a gépkocsi, amikor az orvos ismerős külsejű nőt látott egy tiszt karján elshanni az autó előtt. Most lámpa alá érték... Jobban megnézte az asszonyt: A felesége volt!... Hirtelen intett a sofőrnek, utánuk! Azok megálltak egy bőlfűves öreg kapu előtt. A férfi kulcsot vett elő, kinyi-

totta s előre engedte a nőt.

Az orvos sápadtan nézte a jelenetet. Szeme zöldes fényben foszforeszkált, mint a ragadozóké. Vértelen, keskeny ajkát erősen összeharapta, hogy a fogak helye kifehéredett a szája szélén.

Soha, egy pillanatig sem gyanakodott a feleségére... S most, mintha toronyból zuhant volna lefelé... Szeme előtt fehér fénypontok uszáltak... Görosösen markolta fűskájá fogantyúját... De hamar összeszedte magát. Az autó tovább száguldott, megállt a beteg háza előtt...

Az orvos már otthon volt, mire az asszony ha-záért. Dolgozószobájában a kályha mellett, cigarettázva ült. Nyugodtan olvasott. Felesége vidáman pöndörödött be az ajtón. Csókra tartotta arcát, ruhájából szivarfüst szaga áradt. Az orvos pedig sohasem szivarozott...

— Pontos voltam? — kérdezte a felesége, bájos pukkedlival.

Vidámsága azonban erőltetettnek látszott és szeme révedezve tekintett férje mögé, a messzeségbe...

— Pontos, felelte közönyösen az orvos, majd hosszú füsttőlést fújt a menyézet felé s tovább olvasott.

Az asszony sietve indult szobájába. S mintha örülni látszana, hogy tovább nem kíváncsiskodott a férje. Az ajtóban egy pillanatra megállt, vállán át hirtelen visszatekintett, aztán eltűnt.

A vacsorát szótlanul, szórakozottan ették végig. Utána az asszony fejfájásról, ideges rosszullétről panaszkodott. Máskor is volt már ilyen eset.

— Aszpirint, vagy morfiomot parancsol? — kérdezte a férje.

— Jó lesz aszpirin. Vagy tudja mit? adjon morfiomot. Maga mesélte egyszer, hogy milyen kellemes bágyadtságot és jóleső álmod okoz a morfiom. Hogy akkor az ember elfelejt minden gondot, fájdalmat és csodálatos gyönyörűségbe szédül.

Befejezték a cséplést Szeged környékén

(A Délmagyarország munkatársától.) A városkörüli szérűskertekben tegnap a cséplést befejezték. A város határában szorvályosan néhány helyen még csépelnek, nagy általánosságban azonban már a tanyákon is befejezték a munkálatokat. Pár helyen még a később beérő tavaszi árpát és zabot csépltetik ezekben a napokban, a hét végére azonban mindenütt befejeződik a cséplés.

A tartós meleg időjárás következtében az idén éppen egy hónappal előbb lettek készen a csépléssel Szeged környékén. Viszont azt is számításba kell venni, hogy az idén legalább 35 százalékkal kevesebb cséplni való volt, mint tavaly. A tűzoltóságnak az idei cséplések alkalmával nem volt dolga, a legkisebb tüzeset nélkül mult el a cséplési szezon.

Sósavas öngyilkosság

(A Délmagyarország munkatársától.) Kedden reggel a mentők a Bocskai-ucca 21. szám alatti házból a közkórházba szállították Vörös Viktória 33 esztendőes háztartásbeli hajadont. A mentők közbelépésére azért volt szükség, mert Vörös Viktória a kora reggeli órákban öngyilkossági szándékból sósavval megmérgezte magát.

Vörös Viktória nagymennyiségű sósavat ivott meg. Esméletlenül találtak rá a szobájában a mentők. A torkát, belsőrészeit teljesen felmarta a folyadék. A közkórházban Vörös Viktóriát ápolás alá vették. Állapota már beszállításakor menthetetlennek látszott. Egy percre sem tért eszméletre, kihallgatni nem lehetett. Búcsulevelet sem hagyott hátra és így egyelőre nem tudják, hogy miért szánta rá magát az öngyilkosságra.

Kedden délután fél 5 órakor a szerenosetlen nő súlyos sérüléseibe belehalt. Holttestét beszállították a törvényszéki orvostani intézetbe. A nyomozást folytatja a rendőrség.

Behunyta a szemét s álmodozva folytatta: Hogy akkor az igazi boldogság érzése fogja el az embert... En, én érezni szeretném azt az igazi boldogságot...

— Jó, felelte hidegen a férfi. Csak feküdjön le kedves, azonnal hozom a fecskendőt.

Bement a rendelőjébe, kezébe fogta a fecskendőt. Nézegette, próbálgatta. Aztán vette az üveg-tubust, amelyikben a morfiom csillogott. Akkor hirtelen fölillant a szeme furcsa, gonosz fényben s szája szegletébe keserű vonal vágott bele. Keze remegni kezdett s verejték verte ki a homlokát... Lassan lecsillapodott. A fecskendőt színlúgtól töltötte a hét grammnyi morfiommal.

Az asszony már ágyában fektült. Szőke apród-haja csigákban gyűrűzte keretbe halovány, finom arcát. Szemét lehunyta, hosszú pillái árnyékot vetettek szeme aljára. Világos rózsaszínű selyempaplanja elfomlóan ölelte körül alakját. Szép volt így, annyira vonzó és szép, hogy az orvosnak belefájdult tőle a szíve... De aztán hideg gyűlölet fogta le a szíve dobbanását s nyugodtan ült le az ágy szélére.

— Mutassa kedves a karját.

A felesége felmelte selyem hálóját felhőiből bársonyosféhér balkarját. A finom csipkék úgy ölelték körül azt a remek női kart, mint a roko-kó-gyertyatartó cirádás tányérja a fehér, karsu-gyertyát...

— Nem fáj? — kérdezte az asszony.

— Csak mint a tűszúrás

— Jaj! szísszent föl a szúrásra s arca fájdalmasra torzult.

— Nna, már meg is van...

Piros várcsepp rubintja buggyant ki a tíf nyomán. A férfi furcsa ösztöntől indítatva, lecsókolta azt a várcseppet a selymes karról. Aztán a fecskendőt gondosan a felesége éjjeli szekrényére helyezte.

— No, most aludjon kedves és álmodjon.

Megtölte a sebesült kart, kezébe vette, simogatta